ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (ôsma komora)

z 8. októbra 2008 *

Vo veci T-411/06,

Sogelma — Societá generale lavori manutenzioni appalti Srl, so sídlom v Scandicci (Taliansko), v zastúpení: E. Cappelli, P. De Caterini, A. Bandini a A. Gironi, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej agentúre pre obnovu (EAO), v zastúpení: pôvodne O. Kalha, neskôr M. Dischendorfer a nakoniec R. Lundgren, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. Bariatti a F. Scanzano, advokáti,

žalovanej,

* Jazyk konania: taliančina.

ktorú v konaní podporuje:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: P. van Nuffel a L. Prete, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutí EAO o zrušení verejného obstarávania prác s referenčným číslom EuropeAid/120694/D/W/YU a zorganizovaní nového verejného obstarávania, ako aj návrh na náhradu údajne spôsobenej škody,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Papasavvas a A. Dittrich (spravodajca),

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. júna 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Európska agentúra pre obnovu (EAO) bola zriadená nariadením Rady (ES) č. 2454/1999, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1628/96 o pomoci Bosne a Hercegovine, Chorvátsku, Federatívnej republike Juhoslávii a bývalej Juhoslovanskej republike Macedónsko, najmä prostredníctvom vytvorenia EAO [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 299, s. 1).

2 Nariadenie Rady (ES) č. 1628/96 z 15. júla 1996 (Ú. v. ES L 204, s. 1) bolo zrušené článkom 14 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 2666/2000 z 5. decembra 2000 o pomoci Albánsku, Bosne a Hercegovine, Chorvátsku, Federatívnej republike Juhoslávii a bývalej Juhoslovanskej republike Macedónsko, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1628/96 a menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 3906/89 a (EHS) č. 1360/90 a rozhodnutia 97/256/ES a 1999/311/ES (Ú. v. ES L 306, s. 1; Mim. vyd. 11/034, s. 301). Ustanovenia nariadenia č. 1628/96, zmeneného a doplneného nariadením č. 2454/1999, týkajúce sa zriadenia a fungovania EAO, boli prevzaté a zmenené nariadením Rady (ES) č. 2667/2000 z 5. decembra 2000 o Európskej agentúre pre obnovu (Ú. v. ES L 306, s. 7; Mim. vyd. 11/034, s. 308).

3 Podľa článku 1 nariadenia č. 2667/2000 Komisia môže na EAO delegovať vykonávanie pomoci Spoločenstva ustanovenej v článku 1 nariadenia (ES) č. 2666/2000 pre Srbsko a Čiernu Horu. Podľa článku 2 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 2667/2000 môže Komisia

na EAO preniesť zodpovednosť za všetky operácie požadované na vykonávanie programov na obnovu Srbska a Čiernej Hory, najmä za prípravu a vyhodnocovanie verejných obstarávaní a zadávania zákaziek. Okrem toho článok 3 tohto nariadenia priznáva EAO právnu subjektivitu.

Okolnosti predchádzajúce sporu

4 Dňa 7. septembra 2005 EAO uverejnila v Dodatku *Úradného vestníka Európskej únie* (Ú. v. EÚ S 172) oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania na základe verejnej súťaže s referenčným číslom EuropeAid/120694/D/W/YU, ktoré sa týkalo zadania verejnej zákazky na práce „Zabezpečenie pôvodnej nerušenej lodnej premávky (odstránenie nevybuchnutých mín) v sieti vnútrozemskej vodnej dopravy, Srbská republika, Srbsko a Čierna Hora“ (ďalej len „oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania“).

5 Podľa oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania a článku 2 inštrukcií pre uchádzačov obsiahnutých v dokumentácii k verejnému obstarávaniu mal byť daný projekt financovaný EAO a verejným obstarávateľom malo byť srbské ministerstvo pre kapitálové investície.

6 Bod 16 písm. x) oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania a bod 4.2 písm. x) inštrukcií pre uchádzačov v rámci „minimálnych kritérií výberu“ úspešného uchádzača stanovili, že kľúčoví pracovníci musia mať aspoň 10-ročnú primeranú odbornú skúsenosť.

7 V bode 37 inštrukcií pre uchádzačov sa uvádzalo:

„Opravné prostriedky

1. Uchádzač, ktorý sa domnieva, že bol poškodený chybou alebo nezrovnalosťou v rámci postupu verejného obstarávania, sa môže obrátiť priamo na EAO a o tejto skutočnosti informovať Komisiu. [EAO] musí na sťažnosť odpovedať v lehote 90 dní od dátumu jej podania.

2. Po tom, ako bola Komisia informovaná o sťažnosti, oznámi svoje stanovisko EAO a v rámci možností sa usiluje, aby sa spor medzi [EAO] a sťažujúcim sa uchádzačom vyriešil zmierom.

3. V prípade, ak postup uvedený v predchádzajúcom odseku nebude úspešný, uchádzač môže využiť postupy stanovené Európskou komisiou.“

8 Pred konečným dátumom lehoty na predkladanie ponúk boli EAO doručené tri ponuky, a síce prvá ponuka od konzorcia tvoreného žalobkyňou, spoločnosťou Sogelma — Società generale lavori manutenzioni appalti Srl, a chorvátskou spoločnosťou DOK ING RAZMINIRANJE d.o.o. (ďalej len „DOK ING“), a ďalšie dve ponuky od iných dvoch konzorcií.

9 Dňa 10. marca 2006 EAO pristúpila k verejnému otváraniu obálok. Ponuka žalobkyne mala nižšiu cenu ako ponuky jej konkurentov.

10 V dňoch 14. a 22. marca 2006 EAO zaslala uchádzačom žiadosti o objasnenia. Druhá žiadosť sa týkala predovšetkým životopisov navrhovaného kľúčového personálu. Všetci uchádzači odpovedali na žiadosti o objasnenia v lehotách stanovených EAO.

11 Listom z 9. októbra 2006 EAO oznámila žalobkyni, že verejné obstarávanie bolo zrušené vzhľadom na to, že žiadna z ponúk nespĺňala stanovené technické požiadavky. Vo vzťahu k ponuke žalobkyne EAO uviedla, že v rámci navrhovaného kľúčového personálu „Superintendent Survey Team" nespĺňal podmienky stanovené v bode 16 písm. x) oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania a bodu 4.2 písm. x) inštrukcií pre uchádzačov.

12 Listom z 19. októbra 2006 (omylom označeným dátumom 19. septembra 2006) žalobkyňa požiadala o kópiu rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania (ďalej len „rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania") a o s ním súvisiacu zápisnicu. Okrem iného v tomto liste odkázala na možnosť začať rokovacie konanie podľa článku 30 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132).

13 Listom z 13. novembra 2006 žalobkyňa svoju žiadosť opakovala a požiadala EAO, aby prijala odôvodnené rozhodnutie o tom, či začne rokovacie konanie.

14 Listom z 1. decembra 2006 žalobkyňa požiadala EAO, aby jej poskytla kópie všetkých zápisníc hodnotiacej komisie, ktorá skúmala ponuky predložené na základe oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, ďalej kópiu zápisnice z verejného otvárania obálok, ako aj kópiu rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania a s ním súvisiacej zápisnice,

to všetko opierajúc sa o článok 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

15 Listom zo 14. decembra 2006 EAO informovala žalobkyňu, že uplatnila svoje právo zrušiť verejné obstarávanie a vyhlásiť nové z dôvodu, že technické podmienky „boli značne zmenené“. Ďalej uviedla, že okrem konštatovania, že žiadna z ponúk nespĺňa technické požiadavky, hodnotiaca komisia nesformulovala žiadne iné pripomienky. V prílohe uvedeného listu EAO uviedla zápisnicu z verejného otvárania obálok.

Konanie a návrhy účastníkov konania

16 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 22. decembra 2006 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie. V podaní uviedla, že v konaní bude vystupovať vo vlastnom mene a zároveň ako mandatár spoločnosti DOK ING.

17 Uznesením zo 4. júna 2007 predseda druhej komory vyhovel návrhu na vstup Komisie do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov EAO.

18 Komisia predložila svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania. Žalobkyňa k nemu predložila svoje pripomienky v stanovenej lehote.

19 V nadväznosti na čiastočnú obmenu Súdu prvého stupňa bola vec pridelená novému sudcovi spravodajcovi. Ten bol následne pridelený k ôsmej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.

20 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (ôsma komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa vyzval účastníkov konania, aby písomne odpovedali na otázky. Účastníci konania vyhoveli tejto žiadosti v určenej lehote.

21 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 18. júna 2008.

22 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutia EAO o:

— zrušení verejného obstarávania,

— zorganizovaní nového verejného obstarávania,

— zaviazal EAO nahradiť spôsobenú škodu v rozsahu uvedenom v žalobe,

— zaviazal EAO na náhradu trov konania.

23 EAO navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— určil, že žaloba je neprípustná, alebo, subsidiárne, aby ju zamietol ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

24 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— určil, že žaloba o neplatnosť je neprípustná, alebo, subsidiárne, aby ju zamietol ako nedôvodnú,

— zamietol návrh na náhradu škody ako nedôvodný,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

25 Okrem toho žalobkyňa žiada Súd prvého stupňa, aby EAO na základe článku 65 písm. b) rokovacieho poriadku nariadil predloženie všetkých listín týkajúcich sa sporného zadávacieho konania. EAO a Komisia s touto žiadosťou nesúhlasia.

26 Žalobkyňa tiež v žalobe navrhla, aby Súd prvého stupňa zrušil „všetky predchádzajúce, súvisiace alebo priložené akty vrátane rozhodnutia o vylúčení žalobkyne“. Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že tento jej žalobný návrh už Súd prvého stupňa nemusí zohľadniť, čo Súd prvého stupňa vzal na vedomie.

O prípustnosti

27 EAO uvádza viacero dôvodov neprípustnosti. V prvom rade je potrebné preskúmať dôvod založený na nedostatku právomoci Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe o neplatnosť podanej na základe článku 230 štvrtého odseku ES proti aktu EAO a potom o dôvode založenom na tom, že žalobkyňa pred podaním tejto žaloby najprv nepodala správnu sťažnosť. Ako tretie v poradí je potrebné preskúmať, pokiaľ ide o návrh na zrušenie rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania, dodržanie lehoty na podanie žaloby podľa článku 230 piateho odseku ES. Po štvrté treba preskúmať prípustnosť žaloby v rozsahu, v akom smeruje k zrušeniu rozhodnutia EAO o zorganizovaní nového verejného obstarávania. Napokon treba preskúmať prípustnosť žaloby, pokiaľ ide o uplatňovanie práv DOK ING žalobkyňou.

A — *O právomoci Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe podanej na základe článku 230 štvrtého odseku ES proti aktu EAO*

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

28 EAO tvrdí, že rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania nepatrí medzi akty, nad ktorými Súd prvého stupňa vykonáva preskúmanie zákonnosti v zmysle článku 230 ES. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že podľa tohto článku sa preskúmanie

súdu Spoločenstva obmedzuje na akty prijaté spoločne Európskym parlamentom a Radou, na akty Rady, Komisie a Európskej centrálnej banky, ktoré nie sú odporúčaniami alebo stanoviskami, ako aj na akty Európskeho parlamentu, ktoré majú vyvolávať záväzné právne účinky voči tretím osobám.

29 Článok 13a nariadenia č. 2667/2000, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1646/2003 z 18. júna 2003 (Ú. v. EÚ L 245, s 16; Mim. vyd. 11/048, s. 57), nie je v tejto súvislosti relevantný, pretože sa týka iba žalôb proti rozhodnutiam EAO prijatým pri uplatňovaní článku 8 nariadenia č. 1049/2001.

30 Takisto článok 13 ods. 2 nariadenia č. 2667/2000 sa obmedzuje na stanovenie právomoci súdu Spoločenstva na riešenie sporov vo veciach náhrady škody pri mimozmluvnej zodpovednosti EAO.

31 Uchádzači neboli zbavení všetkej ochrany. Ich práva sú chránené postupom podľa článku 37 inštrukcií pre uchádzačov (citované vyššie v bode 7). EAO zdôrazňuje, že podľa tohto bodu môžu uchádzači v prípade zlyhania postupu uvedeného v danom bode použiť postupy stanovené Komisiou, ktorej akty sú napadnuteľné v zmysle článku 230 ES. Tiež sa odvoláva na možnosť podať žalobu na vnútroštátnom súde.

32 Žalobkyňa a Komisia spochybňujú tento dôvod neprípustnosti.

2. *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

33 Hneď na úvod treba konštatovať, že agentúry zriadené na základe sekundárneho práva, ako je to v prípade EAO, nie sú uvedené medzi orgánmi Spoločenstva vymenovanými v článku 230 prvom odseku ES.

34 Okrem toho nariadenie č. 2667/2000 v znení zmien a doplnení, ktoré v článkoch 13 a 13a stanovuje len to, že Súdny dvor má právomoc rozhodovať o žalobách o náhradu škody pri mimozmluvnej zodpovednosti EAO a o rozhodnutiach EAO týkajúcich sa prístupu k dokumentom, ktoré boli prijaté na základe článku 8 nariadenia č. 1049/2001, nestanovuje, že Súdny dvor má právomoc rozhodovať o žalobách o neplatnosť proti rozhodnutiam prijatým EAO.

35 Tieto úvahy však nebránia tomu, aby Súd prvého stupňa preskúmal na základe článku 230 ES zákonnosť aktov EAO, ktorých sa články 13 a 13a nariadenia č. 2667/2000 netýkajú.

36 Je totiž potrebné zdôrazniť, že Súdny dvor v bode 23 rozsudku z 23. apríla 1986, Les Verts/Parlament, nazývanom „Les Verts“, (294/83, Zb. s. 1339), že Európske spoločenstvo je spoločenstvo práva a že Zmluva vytvorila úplný systém žalôb a konaní, ktoré Súdnemu dvoru zverujú preskúmanie zákonnosti aktov inštitúcií. Zmluva otvára možnosť priamej žaloby proti všetkým ustanoveniam prijatým inštitúciami, ktoré majú mať právne účinky (pozri rozsudok Les Verts, už citovaný, bod 24 a tam citovanú judikatúru). Súdny dvor dospel k záveru, že žaloba o neplatnosť môže byť namierená proti aktom Európskeho parlamentu, ktoré majú mať právne účinky voči tretím osobám, hoci článok 173 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 230 ES) v znení účinnom v čase skutkových okolností veci uvádzal len akty Rady a Komisie. Súdny dvor zdôraznil, že výklad tohto článku, ktorý by vylučoval akty Parlamentu spomedzi aktov, ktoré môžu byť napadnuté, by viedol k výsledku, ktorý by bol v rozpore

tak s duchom Zmluvy, ako je vyjadrený v článku 164 Zmluvy ES (zmenený na článok 220 ES), ako aj s jej systematikou (rozsudok Les Verts, už citovaný, bod 25).

37 Z tohto rozsudku možno vyvodiť všeobecnú zásadu, že každý akt orgánu Spoločenstva, ktorý má vyvolávať právne účinky voči tretím osobám, podlieha súdnemu preskúmaniu. Je pravda, že už citovaný rozsudok Les Verts, bod 24, spomína iba orgány Spoločenstva a EAO nepatrí medzi orgány vymenované v článku 7 ES. Postavenie inštitúcií Spoločenstva, ktoré majú právomoc prijímať rozhodnutia s právnymi účinkami voči tretím osobám, je rovnaké ako vo veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku Les Verts: v spoločenstve práva nie je akceptovateľné, aby takéto akty nepodliehali súdnemu preskúmaniu.

38 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zrušenie verejného obstarávania v zásade predstavuje akt, ktorý môže byť predmetom žaloby podľa článku 230 ES (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 19. októbra 2007, Evropaïki Dynamiki/EFSA, T-69/05, neuverejnené v Zbierke, bod 53). Ide totiž o akt, ktorý poškodzuje žalobkyňu tým, že závažným spôsobom mení jej právnu situáciu, keďže znamená, že jej nebude môcť byť zadaná zákazka, na ktorú predložila ponuku.

39 Okrem iného je potrebné pripomenúť, že podľa článkov 1 a 2 nariadenia č. 2667/2000 v znení zmien a doplnení Komisia môže EAO zveriť vykonávanie pomoci Spoločenstva podľa článku 1 nariadenia č. 2666/2000 v prospech Srbska a Čiernej Hory, najmä ju môže poveriť prípravou a vyhodnocovaním verejných obstarávaní a zadávania zákaziek. Ako zdôrazňuje Komisia, EAO teda prijíma rozhodnutia, ktoré by prijala ona sama, ak by túto právomoc nebola zverila EAO.

40 Rozhodnutia, ktoré by prijala Komisia, nemôžu stratiť povahu napadnuteľného aktu len preto, že Komisia zverila určité právomoci EAO; inak by totiž vzniklo právne vákuum.

41 Je namieste zamietnuť argument EAO, že práva uchádzačov sú chránené postupom stanoveným v bode 37 inštrukcií pre uchádzačov z dôvodu, že tí môžu využiť postupy stanovené Komisiou, ktorej akty je možné napadnúť žalobou podľa článku 230 ES. Je totiž potrebné konštatovať, že bod 37 inštrukcií pre uchádzačov neuvádza, že Komisia počas konania prijme rozhodnutie, ktoré je možné napadnúť žalobou. Okrem toho treba zdôrazniť, že Komisia v odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa vyhlásila, že nezaviedla žiadny špecifický postup na riešenie prípadov sťažností, ktoré neviedli k riešeniu zmierom v zmysle bodu 37 inštrukcií pre uchádzačov.

42 Napokon je potrebné zamietnuť argument EAO, že proti jej aktom je možné podať žalobu na vnútroštátnom súde. Je síce pravda, že v predmetnom prípade je v zmysle oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania a bodu 2 inštrukcií pre uchádzačov verejným obstarávateľom srbské ministerstvo pre kapitálové investície, faktom však zostáva, že rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania prijala EAO a nie vnútroštátny orgán. Treba zdôrazniť, že nijaký vnútroštátny súd nemá právomoc preskúmať zákonnosť tohto rozhodnutia.

43 Z toho vyplýva, že rozhodnutia, ktoré EAO prijíma v rámci postupov verejného obstarávania a ktoré majú právne účinky voči tretím osobám, predstavujú akty napadnuteľné na súde Spoločenstva.

44 Tento záver nespochybňuje judikatúra, ktorú EAO citovala na svoju obhajobu.

45 Pokiaľ ide o rozsudok z 15. marca 2005, Španielsko/Eurojust, (C-160/03, Zb. s. I-2077), je pravda, že Súdny dvor v ňom konštatoval, že napadnuté akty sa nenachádzajú na zozname aktov, ktorých zákonnosť môže skúmať na základe článku 230 ES (bod 37 uvedeného rozsudku). V nasledujúcom bode uvedeného rozsudku však konštatoval aj to, že článok 41 EÚ nepočíta s uplatňovaním článku 230 ES na ustanovenia o policajnej a súdnej spolupráci v trestných veciach obsiahnuté v hlave VI Zmluvy o Európskej únii, keďže právomoc Súdneho dvora v tejto oblasti je špecifikovaná článkom 35 EÚ, na ktorý odkazuje článok 46 písm. b) EÚ. Súdny dvor tiež v bodoch 41 a 42 uvedeného rozsudku konštatoval, že akty napadnuté v danej veci nie sú úplne vyňaté spod súdneho preskúmania.

46 V uznesení z 8. júna 1998, Keeling/ÚHVT (T-148/97, Zb. s. II-2217), sa Súd prvého stupňa tiež neobmedzil len na to, že v bode 32 konštatoval, že Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) nie je jedným z orgánov Spoločenstva uvedených v článku 4 Zmluvy ES (zmenený na článok 7 ES), ani v článku 173 prvom odseku Zmluvy ES, ale tiež v bode 33 konštatoval, že proti spornému rozhodnutiu predsedu ÚHVT sú potenciálne otvorené ďalšie opravné prostriedky, a spomenul najmä článok 179 Zmluvy ES (zmenený na článok 236 ES). Toto uznesenie teda nebráni tomu, aby bola žaloba v zmysle článku 230 ES podaná proti rozhodnutiu prijatému inštitúciou Spoločenstva, ktorá nie je v tomto článku uvedená.

47 Pokiaľ ide o uznesenie Súdu prvého stupňa z 1. marca 2007, FMC Chemical a i./EFSA (T-311/06 R I, T-311/06 R II, T-312/06 R a T-313/06 R, neuverejnené v Zbierke), treba upozorniť na to, že sa týka žaloby podanej proti stanovisku Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín, ktoré nevyvolávalo záväzné právne účinky. Z tohto uznesenia nemožno vyvodiť neprípustnosť žaloby proti aktu, ktorý prijala inštitúcia Spoločenstva neuvedená v článku 230 ES.

48 Judikatúra, na ktorú sa odvoláva EAO, preto nespochybňuje konštatovanie, že akt prijatý orgánom Spoločenstva, ktorý má vyvolávať právne účinky voči tretím osobám, sa nemôže vymaniť spod súdneho preskúmania súdu Spoločenstva.

49 Okrem toho je potrebné poukázať na to, že žaloby musia byť v zásade namierené proti autorovi napadnutého aktu, t. j. proti inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva, ktorý rozhodnutie prijal.

50 V tomto rámci je potrebné zdôrazniť, že EAO je orgán Spoločenstva s právnou subjektivitou, ktorá bola zriadená nariadením s cieľom zrealizovať pomoc Spoločenstva najmä v prospech Srbska a Čiernej Hory (pozri články 1 a 3 nariadenia č. 2667/2000). Na tento účel články 1 a 2 nariadenia č. 2667/2000 výslovne splnomocňujú Komisiu, aby výkonom tejto pomoci poverila EAO, a to najmä prípravou a vyhodnocovaním verejných obstarávaní a zadávania zákaziek. EAO má teda na základe poverenia Komisiou právomoc sama vykonávať programy pomoci Spoločenstva.

51 V predmetnej veci prijala rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania EAO v zmysle právomocí zverených Komisiou v súlade s nariadením č. 2667/2000. Komisia sa rozhodovacieho procesu nezúčastnila. Je preto potrebné konštatovať, že autorom napadnutého aktu je EAO. Žalobkyňa ju preto môže označiť ako žalovanú v konaní na Súde prvého stupňa.

52 Okrem toho treba zdôrazniť, že z článku 13 ods. 2 a článku 13a ods. 3 nariadenia č. 2667/2000 vyplýva, že EAO je pasívne legitimovaná v sporoch týkajúcich sa jej mimozmluvnej zodpovednosti a v sporoch týkajúcich sa rozhodnutí, ktoré prijme pri uplatňovaní článku 8 nariadenia č. 1049/2001.

53 Za takýchto okolností sa nemožno domnievať, že iné rozhodnutia, ktoré prijala EAO, by na súde nemala obhajovať sama.

54 Je pravda, že v určitých prípadoch súd Spoločenstva konštatoval, že akty prijaté na základe prenesených právomocí treba pripísať delegujúcej inštitúcii, ktorá je potom príslušná obhajovať sporný akt v súdnom konaní. V daných veciach však skutkové okolnosti neboli prirovnateľné k skutkovým okolnostiam tejto veci.

55 Pokiaľ ide o uznesenie Súdu prvého stupňa z 5. decembra 2007, Schering-Plough/Komisia a EMEA (T-133/03, neuverejnené v Zbierke), ktoré sa týkalo žaloby o neplatnosť namierenej proti aktu Európskej agentúry na hodnotenie liekov (EMEA), treba konštatovať, že Súd prvého stupňa v ňom zdôraznil, že nariadenie Rady (EHS) č. 2309/93 z 22. júla 1993, na základe ktorého sa stanovujú postupy spoločenstva v oblasti povoľovania a kontroly liekov pre použitie v humánnej a veterinárnej medicíne a zriaďuje sa Európska agentúra na hodnotenie liekov (Ú. v. ES L 214, s. 1; Mim. vyd.13/012, s. 151), priznáva EMEA iba poradnú funkciu. Z toho vyvodil záver, že zamietnutie žiadosti o zmenu povolenia na uvedenie na trh zo strany EMEA treba považovať za akt samotnej Komisie, a preto má žaloba smerovať proti nej (uznesenie Schering-Plough/Komisia a EMEA, už citované, body 22 a 23).

56 Pokiaľ ide o rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. februára 1998, DIR International Film a i./Komisia (T-369/94 a T-85/95, Zb. s. II-357), ktorý sa týkal žaloby o neplatnosť smerujúcej proti aktom European Film Distribution Office (EFDO), je potrebné si všimnúť, že Súd prvého stupňa upozornil, že podľa článku 7 ods. 1 rozhodnutia 90/685/EHS o vykonávaní akčného programu na podporu rozvoja európskeho audiovizuálneho priemyslu (MEDIA) (1991-1995) (Ú. v. ES L 380, s. 37) [*neoficiálny preklad*] bola za vykonávanie programu MEDIA zodpovedná Komisia. Súd prvého stupňa hneď nato konštatoval, že relevantná dohoda medzi Komisiou a EFDO o finančnom vykonávaní programu MEDIA v praxi podmieňovala akékoľvek rozhodnutie prijaté v tomto rámci predchádzajúcim súhlasom zástupcov Komisie, a teda že rozhodnutia, ktoré prijal EFDO vo veciach žiadostí o financovanie podaných

v rámci programu MEDIA, treba pripísať Komisii, ktorá bola z tohto dôvodu zodpovedná za ich obsah a mohla byť predvolaná na súd, aby ich obhájila (body 52 a 53 uvedeného rozsudku). V predmetnej veci je nutné konštatovať, že rozhodnutia, ktoré prijíma EAO, pokiaľ ide o verejné obstarávania, nepodliehajú predchádzajúcemu súhlasu zo strany Komisie.

57 Zo všetkých uvedených skutočností vyplýva, že Súd prvého stupňa má právomoc rozhodnúť o tejto žalobe a že žalobkyňa správne ako žalovanú označila EAO.

B — *O potrebe predchádzajúceho podania správnej sťažnosti*

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

58 EAO tvrdí, že bod 37 inštrukcií pre uchádzačov (citovaný vyššie v bode 7) stanovuje mechanizmus predbežnej kontroly zákonnosti jej aktov. Žaloba podaná na Súde prvého stupňa je neprípustná, pretože žalobkyňa nerešpektovala postup stanovený v uvedenom bode.

59 Žalobkyňa a Komisia s týmto dôvodom neprípustnosti nesúhlasia.

2. *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

60 Po prvé je potrebné uviesť, že znenie bodu 37.1 inštrukcií pre uchádzačov neupresňuje, že správna sťažnosť má povinný charakter. Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že skutočnosť, že bod 37 inštrukcií pre uchádzačov nestanovuje lehotu na podanie správnej sťažnosti, hovorí proti výkladu tohto bodu v tom zmysle, že jeho zámerom bolo zaviesť povinnosť predchádzajúcej správnej sťažnosti.

61 Navyše bod 37.2 inštrukcií pre uchádzačov stanovuje len to, že Komisia sa usiluje, aby sťažujúci sa uchádzač a EAO vyriešili problém zmierom, a nie že v tomto rámci prijme rozhodnutie, ktoré môže byť predmetom žaloby na súde.

62 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že bod 37.3 nestanovuje ani to, že použitie v ňom stanoveného postupu je podmienkou, bez splnenia ktorej nie je možné podať žalobu na súde Spoločenstva. V tomto bode sa totiž uvádza, že „v prípade, ak postup uvedený v predchádzajúcom odseku nebude úspešný, uchádzač môže využiť postupy stanovené Európskou komisiou“. V tomto rámci treba pripomenúť, že Komisia nestanovuje žiadny špecifický postup na riešenie sťažností, ktoré neboli vyriešené zmierom v zmysle bodu 37 inštrukcií pre uchádzačov (pozri bod 41 vyššie). Neexistuje preto žiadny „postup stanovený Komisiou“, ktorého vyčerpanie by bolo možné považovať za podmienku, bez splnenia ktorej nie je možné podať žalobu na súde Spoločenstva.

63 EAO tvrdí, že použitie výrazu „môže“ (v pôvodnej anglickej verzii: „may“) v bode 37.1 inštrukcií pre uchádzačov nemožno vykladať tak, že tento postup je fakultatívny. V tejto súvislosti treba konštatovať, že je pravda, že tento výraz sa tiež používa v nariadeniach, ktoré stanovujú povinný administratívny postup pred podaním žaloby na súd Spoločenstva. To je napríklad prípad článku 68 nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín (Ú. v. ES L 227, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390), na ktoré sa odvoláva EAO a v ktorom sa uvádza, že: „akákoľvek fyzická alebo právnická osoba sa môže… odvolať“ proti rozhodnutiam Úradu spoločenstva pre odrody rastlín. Treba však zdôrazniť, že toto nariadenie v článku 69 výslovne stanovuje lehotu na podanie odvolania na Úrade Spoločenstva pre odrody rastlín. Navyše v článku 73 ods. 1 výslovne stanovuje, že proti rozhodnutiam odvolacieho výboru Úradu sa možno následne odvolať na súd Spoločenstva a stanovuje lehotu na podanie tohto odvolania. Takisto, keď článok 90 ods. 2 Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev stanovuje, že každá osoba, na ktorú sa služobný poriadok vzťahuje, „môže“ podať na menovacom orgáne sťažnosť proti aktu, ktorý ho poškodzuje, súčasne stanovuje aj lehotu na vykonanie tohto úkonu. Navyše článok 91 ods. 2 toho istého služobného poriadku výslovne stanovuje, že žaloba na súde Spoločenstva je prípustná len vtedy, ak jej predchádzalo podanie sťažnosti na menovacom orgáne.

64 Naopak, bod 37 inštrukcií pre uchádzačov nemôže podmieniť prípustnosť žaloby predchádzajúcim povinným podaním správnej sťažnosti, pretože jeho znenie nie je dostatočne jasné.

65 Pre úplnosť treba zdôrazniť, že EAO nemôže zaviesť podmienku prípustnosti žaloby, ktorá ide nad rámec podmienok stanovených v článku 230 ES, ak pre to nemá žiadnu právnu oporu.

66 V tomto kontexte treba zamietnuť tvrdenie EAO, že týmto právnym základom je bod 2.4.16 „Praktického sprievodcu zmluvnými postupmi v rámci externej činnosti“.

V tomto smere stačí konštatovať, že takýto praktický sprievodca je pracovným nástrojom, ktorý vysvetľuje postupy v určitej oblasti a nemôže sám osebe tvoriť právny základ pre zavedenie povinnosti predchádzajúceho podania správnej sťažnosti.

67 Takisto je potrebné zamietnuť argument EAO, že takýto právny základ poskytuje článok 56 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74, ďalej len „rozpočtové nariadenie“), podľa ktorého rozhodnutia, ktoré zverujú výkonné právomoci agentúram uvedeným v článku 54 ods. 2 toho istého nariadenia, nevyhnutne obsahujú systém efektívnej vnútornej kontroly riadiacich procesov. V tomto ohľade si treba uvedomiť, že toto ustanovenie sa týka rozpočtovej oblasti a zjavne neupravuje opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii uchádzači. Nemôže preto predstavovať právny základ, ktorý by vo vzťahu k žalobám uchádzačov umožňoval zaviesť podmienku prípustnosti, a síce povinné predchádzajúce podanie správnej sťažnosti.

68 Z uvedených skutočností vyplýva, že námietku neprípustnosti založenú na absencii predchádzajúceho podania správnej sťažnosti žalobkyňou treba zamietnuť.

C — *O dodržaní lehoty na podanie žaloby*

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

69 EAO sa domnieva, že žaloba je neprípustná v rozsahu, v akom sa v nej žiada zrušenie rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania, pretože lehota na podanie žaloby stanovená v článku 230 piatom odseku ES nebola dodržaná.

70 V tejto súvislosti tvrdí, že 9. októbra 2006 zaslala list, v ktorom žalobkyňu informovala o zrušení verejného obstarávania, a to ako prílohu inej elektronickej pošty z toho istého dňa. Keďže systém elektronickej pošty žalobkyne jej neodoslal správu o neprijatí, myslí si, že sa môže oprávnene domnievať, že pošta zaslaná 9. októbra 2006 bola žalobkyni skutočne v ten deň doručená. Lehota na podanie žaloby proti tomuto rozhodnutiu teda uplynula 19. decembra 2006.

71 V duplike EAO uvádza, že overovaním zistila, že pôvodná verzia sporného listu nebola žalobkyni odoslaná. Na rozdiel od toho, čo sa uvádzalo v odpovedi na žalobu, v skutočnosti zásielka nebola žalobkyni odoslaná poštou a elektronicky, ale iba elektronicky. Žalobkyňa sa teda o zrušení verejného obstarávania dozvedela z dokumentu, ktorý bol pripojený k elektronickej pošte z 9. októbra 2006.

72 Žalobkyňa tvrdí, že elektronickú poštu z 9. októbra 2006 nikdy nedostala. List z 9. októbra jej bol doručený poštou 12. októbra 2006.

2. *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

73 Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania nie je rozhodnutím, ktoré by muselo byť žalobkyni formálne oznámené v zmysle článku 254 ods. 3 ES. Žalobkyňa totiž nie je adresátom rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania (pozri v tomto zmysle rozhodnutie zo 14. mája 2008, Icuna.Com/Parlament, T-383/06, Zb. s. II-727, bod 43). Rozhodnutie o zrušení sa týkalo celého

verejného obstarávania a skutočnosť, že bolo následne oznámené žalobkyni, neznamená, že jej bolo adresované.

74 Lehota na podanie žaloby stanovená v článku 230 piatom odseku ES teda začala plynúť od chvíle, keď sa žalobkyňa s rozhodnutím oboznámila.

75 Podľa judikatúry Súdneho dvora, ak deň oznámenia rozhodnutia nie je možné s určitosťou zistiť, má žalobca z toho vyplývajúcu výhodu v pochybnosti a jeho žaloba sa považuje za podanú včas, ak sa so zreteľom na skutkové okolnosti nezdá byť absolútne vylúčené, že list, ktorým bolo rozhodnutie oznámené, bol doručený dosť neskoro na to, aby lehota na podanie žaloby bola dodržaná (rozsudok Súdneho dvora zo 17. júla 1959, Snupat/Vysoký úrad, 32/58 a 33/58, Zb. s. 275, 279).

76 Výhoda v pochybnosti hrá v prospech žalobcu tiež vtedy, ak nejde o určenie dátumu oznámenia, ale dátumu, kedy sa o akte dozvedel. Je na účastníkovi konania, ktorý sa odvoláva na oneskorené podanie žaloby, aby poskytol dôkaz o dni, kedy došlo k udalosti, od ktorej začína plynúť lehota na podanie (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. júna 2005, Branco/Komisia, T-347/03, Zb. s. II-2555, bod 54 a tam citovanú judikatúru).

77 Treba konštatovať, že zaslanie elektronickej pošty negarantuje jej skutočné doručenie adresátom. Môže sa totiž stať, že elektronická pošta mu nebude doručená z technických dôvodov. Hoci v predmetnej veci EAO nedostala žiadnu správu o neprijatí, to nevyhnutne neznamená, že elektronická pošta bola skutočne adresátovi doručená. Okrem toho, aj keď je elektronická pošta skutočne doručená adresátovi, je možné, že prijatie sa neuskutoční v deň odoslania.

78 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že EAO mala možnosť zvoliť si taký prostriedok komunikácie, ktorý by jej umožnil s presnosťou preukázať, v ktorý deň bol list uchádzačovi doručený. Iste, EAO v liste z 9. októbra 2006 požiadala žalobkyňu, aby jej elektronickou poštou potvrdila prijate správy. Toto potvrdenie však nezískala. Treba konštatovať, že ak odosielateľ správy, ktorý nezískal žiadne potvrdenie o jej prijatí, nepodnikne žiadne kroky, obyčajne nie je schopný preukázať, že daná správa bola prijatá, a prípadne, v ktorý deň.

79 Pokiaľ ide o argument, ktorý EAO uviedla v duplike, že sporná správa nebola žalobkyni zaslaná elektronicky aj poštou, ale len elektronicky, na rozdiel od toho, čo sa tvrdilo vo vyjadrení k žalobe, treba konštatovať, že EAO v tejto súvislosti neuviedla nijaký dôkaz. „Detailný rozpis" uvedený v prílohe dupliky a uvádzajúci zaslanie sporného listu 9. októbra 2006, nemôže v žiadnom prípade vylúčiť, že list bol odoslaný aj poštou. Navyše treba zdôrazniť, že EAO na pojednávaní pripustila, že tento dokument nepreukazuje absenciu zaslania zásielky poštou.

80 EAO teda nepreukázala, že žalobkyňa poznala rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania pred 12. októbrom 2006, čo je dátum, ktorý žalobkyňa uvádza ako deň doručenia listu z 9. októbra 2006. Dvojmesačná lehota stanovená v článku 230 piatom odseku ES, predĺžená o 10-dňovú lehotu zohľadňujúcu vzdialenosť, teda uplynula 22. decembra 2006, to znamená v deň, keď bola žaloba podaná do kancelárie Súdu prvého stupňa.

81 Zo všetkých uvedených skutočností vyplýva, že žalobu nemožno považovať za podanú oneskorene, pokiaľ sa týka zrušenia rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania.

D — *O prípustnosti žaloby v rozsahu, v akom sa týka zrušenia rozhodnutia o zorganizovaní nového verejného obstarávania*

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

82 EAO a Komisia tvrdia, že návrh na zrušenie rozhodnutia EAO o zorganizovaní nového verejného obstarávania je neprípustný. Pokiaľ ide o tento návrh, žaloba nie je v súlade s podstatnými formálnymi náležitosťami stanovenými v článku 21 Štatútu Súdneho dvora a článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku, keďže žalobné dôvody uvedené v žalobe sa týkajú iba rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania.

83 Okrem toho rozhodnutie o zorganizovaní verejného obstarávania, či už je nové alebo nadväzuje na zrušenie iného verejného obstarávania, sa nedotýka hospodárskych subjektov priamo a individuálne, a to ani vtedy, ak v predchádzajúcom, následne zrušenom obstarávaní predložili ponuku.

84 Žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie vyhlásiť nové verejné obstarávanie vyplýva z absencie pozitívneho výsledku (podľa EAO) prvého verejného obstarávania. V prípade, že by sa rozhodnutie o zrušení prvého verejného obstarávania považovalo za protiprávne, následné rozhodnutie o zorganizovaní nového verejného obstarávania by bolo priamym následkom protiprávneho správania EAO. Tvrdí, že ak by bolo žalobe vyhovené, muselo by sa pokračovať v prvom konaní a druhé by sa stalo bezpredmetným.

2. *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

85 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že aktmi alebo rozhodnutiami, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť podľa článku 230 ES, sú len opatrenia s právne záväznými účinkami, ktoré môžu zasiahnuť do záujmov žalobcu tým, že podstatným spôsobom zmenia jeho právne postavenie (pozri uznesenie Súdneho dvora z 28. januára 2004, Holandsko/Komisia, C-164/02, Zb. s. I-1177, bod 18 a tam citovanú judikatúru).

86 Rozhodnutie o zorganizovaní verejného obstarávania zvyčajne nespôsobuje ujmu, pretože dotknutým osobám iba dáva možnosť zúčastniť sa konania a predložiť ponuku. Žalobkyňa neuviedla argumenty, ktoré by v predmetnej veci mohli preukázať, že rozhodnutie o zorganizovaní nového verejného obstarávania by napriek tomu bolo možné vnímať tak, že jej spôsobilo ujmu.

87 Preto argument žalobkyne, že v prípade, že by jej žalobe bolo vyhovené, znamenalo by nutnosť pokračovať v prvom konaní a bezpredmetnosť druhého konania, nemôže preukázať, že rozhodnutie o zorganizovaní nového verejného obstarávania jej spôsobuje ujmu. Takisto jej argument, že ak by sa rozhodnutie o zrušení prvého verejného obstarávania považovalo za protiprávne, rozhodnutie o zorganizovaní nového verejného obstarávania by bolo priamym následkom protiprávneho konania EAO, nemôže byť dôkazom toho, že toto druhé rozhodnutie jej spôsobilo ujmu. Len samotná skutočnosť, že medzi rozhodnutím, ktoré spôsobuje žalobkyni ujmu, t. j. rozhodnutím o zrušení prvého verejného obstarávania, a druhým rozhodnutím, t. j. rozhodnutím o zorganizovaní nového verejného obstarávania, existuje vzťah, neznamená, že aj toto druhé rozhodnutie jej spôsobuje ujmu.

88 Okrem toho treba konštatovať, že rozhodnutie o zorganizovaní nového verejného obstarávania, ktoré sa týka tých istých prác ako obstarávanie, ktoré bolo predtým zrušené, samo osebe neznamená, že ak súd zruší rozhodnutie o zrušení prvého verejného obstarávania, verejný obstarávateľ už nebude môcť pokračovať v prvom konaní. Rozhodnutie o zorganizovaní nového verejného obstarávania totiž hneď neznamená zadanie zákazky týkajúcej sa tých istých prác inému uchádzačovi.

89 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa treba domnievať, že žalobkyňa nepredložila dôkazy, ktoré by umožňovali preukázať, že rozhodnutie zorganizovať nové verejné obstarávanie vyvoláva záväzné právne účinky, ktoré môžu zasiahnuť do jej záujmov tým, že významným spôsobom zmenia jej právne postavenie.

90 Z toho vyplýva, že žalobu treba zamietnuť ako neprípustnú v rozsahu, v akom žalobkyňa žiada zrušenie rozhodnutia o zorganizovaní nového verejného obstarávania, pričom nie je potrebné preskúmať, či žaloba spĺňa požiadavky článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku.

E — *O prípustnosti žaloby v rozahu, v akom žalobkyňa uplatňuje práva DOK ING*

1. *Úvodné pripomienky*

91 Je vhodné pripomenúť, že žalobkyňa v žalobe uvádza, že ju podáva vo vlastnom mene a súčasne ako mandatár spoločnosti DOK ING. To sa týka jednak návrhov na zrušenie,

jednak žalobkyňa v žalobe uvádza sumu škody, ktorú údajne utrpela ona sama, ako aj výšku škody, ktorú údajne utrpela spoločnosť DOK ING, a žiada Súd prvého stupňa, aby EAO uložil povinnosť vyplatiť jej celú túto sumu.

92 Súd prvého stupňa žalobkyňu v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 rokovacieho poriadku požiadal, aby mu poskytla podrobné informácie o „mandáte“, ktorý dostala od spoločnosti DOK ING, aby do spisu vložila všetky listiny, ktoré môžu byť v tomto smere užitočné, a aby sa vyjadrila k prípustnosti spôsobu, akým sa rozhodla postupovať s cieľom uplatňovať práva spoločnosti DOK ING.

2. *Tvrdenia účastníkov konania*

93 Žalobkyňa v odpovedi na otázku Súdu prvého stupňa tvrdí, že túto žalobu podala s cieľom získať primeranú ochranu svojich práv a práv spoločnosti DOK ING na základe existujúcich dohôd, ako spoločností, ktoré sa zúčastnili verejného obstarávania. Tvrdí, že tri dokumenty, ktoré predložila na základe žiadosti Súdu prvého stupňa, preukazujú, že je oprávnená tak urobiť.

94 EAO a Komisia sa domnievajú, že táto žaloba nie je prípustná v rozsahu, v akom žalobkyňa uplatňuje práva spoločnosti DOK ING.

3. *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

95 Hneď na úvod je potrebné konštatovať, že Sogelma je v predmetnej veci jediná žalobkyňa. Konkrétne ani DOK ING, ani konzorcium, ktoré vytvorila žalobkyňa s DOK ING, nie sú účastníkmi tohto konania. Okrem toho treba zdôrazniť, že žalobkyňa netvrdí, že jej DOK ING postúpila svoje práva.

96 Je preto potrebné preskúmať, či tri dokumenty, ktoré predložila na žiadosť Súdu prvého stupňa, žalobkyni umožňujú uplatňovať práva DOK ING v rámci tohto konania.

97 Pokiaľ ide o dokument s názvom „Joint venture Agreement“ (dohoda o spoločnom podniku), podpísaný 27. septembra 2005, je potrebné konštatovať, že v jeho článku 4 je stanovené, že žalobkyňa je ako líder skupiny najmä oprávnená preberať záväzky v mene DOK ING a môže v mene spoločného podniku podpísať akýkoľvek dokument potrebný na realizáciu prác, ktoré sú predmetom verejného obstarávania. Je potrebné zdôrazniť, že v tomto dokumente sa nespomína možnosť, žeby žalobkyňa podala žalobu na súde s cieľom uplatňovať práva DOK ING.

98 Pokiaľ ide o dokument s názvom „Power of attorney “ (splnomocnenie), podpísaný 6. decembra 2005 zástupcom spoločnosti DOK ING, treba zdôrazniť, že ani ten sa nezmieňuje o možnosti, žeby žalobkyňa podala na súde žalobu s cieľom uplatňovať práva DOK ING.

99 Iba tretí z dokumentov, ktoré poskytla žalobkyňa, a síce list spoločnosti DOK ING z 1. decembra 2006 adresovaný žalobkyni, sa týka súdnych konaní. List znie takto:

„Týmto Vás ako líder spoločného podniku splnomocňujeme, aby ste v súvislosti s uvedeným verejným obstarávaním a jeho neskorším zrušením zo strany verejného obstarávateľa poverili svojho advokáta podaním žaloby proti [EAO] za škodu spôsobenú zrušením verejného obstarávania aj v našom mene."

(„With reference to the above tender and the subsequent cancellation by the Contracting Authority, we her[e]by authorize you as the Joint Venture Leader, to instruct your lawyer to take legal action against the European Agency for Reconstruction, for damages caused by the tender cancellation, also on our behalf.")

100 Jediným cieľom tohto dokumentu teda je splnomocniť žalobkyňu, aby svojho advokáta poverila vystupovať v súdnom konaní aj za DOK ING. Tento dokument sa však netýka formy a obsahu žaloby, ktorú má dokument na mysli, a teda neposkytuje v tomto smere žiadne podrobné informácie. Najmä nestanovuje, že žalobkyňa má právo sama podať žalobu na súde a v tomto rámci uplatňovať práva DOK ING. Treba konštatovať, že skutočnosť, že určitá spoločnosť splnomocní advokáta, aby podal žalobu aj za druhú spoločnosť, za normálnych okolností znamená, že advokát podá žalobu v mene dvoch žalobkýň, prípadne aj dve samostatné žaloby.

101 Nie je možné akceptovať, aby určitá spoločnosť uplatňovala na súde práva inej spoločnosti, ak na tento účel nebola jednoznačne splnomocnená. Subjekty podliehajúce súdnej moci totiž majú záujem mať postavenie žalobcu, aby mohli disponovať konaním a napríklad podať odvolanie proti rozsudku, ku ktorému viedla ich žaloba. Okrem toho

spoločnosť, ktorá chce získať platbu určitej sumy ako náhradu údajne spôsobenej škody, si zvyčajne želá, aby súd zaviazal žalovaného vyplatiť jej túto sumu a nie vyplatiť ju inej spoločnosti.

102 Z uvedeného vyplýva, že dokumenty predložené žalobkyňou nemôžu preukázať, že bola spoločnosťou DOK ING splnomocnená, aby ako jediná žalobkyňa uplatňovala práva tejto spoločnosti na súde Spoločenstva.

103 Z toho vyplýva, že žaloba je neprípustná v rozsahu, v akom žalobkyňa uplatňuje práva DOK ING.

F — *Záver k prípustnosti žaloby*

104 Zo všetkých uvedených skutočností vyplýva, že žaloba je prípustná v rozsahu, v akom žalobkyňa vo vlastnom mene navrhuje zrušenie rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania a žiada náhradu škody, ktorú sama utrpela.

105 Žalobu však treba zamietnuť ako neprípustnú v rozsahu, v akom žalobkyňa navrhuje zrušenie rozhodnutia EAO o zorganizovaní nového verejného obstarávania a uplatňuje práva spoločnosti DOK ING.

O veci samej

A — *O návrhu na zrušenie rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania*

106 Na podporu svojho návrhu na zrušenie rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania žalobkyňa uvádza jediný dôvod založený na porušení podstatných formálnych náležitostí. Tento žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí, prvá sa týka nedostatočného odôvodnenia, druhá nelogickosti a rozporuplnosti odôvodnenia.

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

a) O prvej časti jediného žalobného dôvodu založenej na nedostatočnom odôvodnení

107 Žalobkyňa tvrdí, že EAO pri rozhodnutí o zrušení verejného obstarávania nedodržala povinnosť odôvodnenia stanovenú v článku 41 smernice 2004/18/ES, ktorá sa podľa žalobkyne na ňu vzťahuje. EAO bola povinná v primeranom čase a vyčerpávajúcim spôsobom informovať uchádzačov o všetkých dôvodoch zrušenia verejného obstarávania vzhľadom na verejný záujem a naliehavosť situácie, ktoré podľa žalobkyne mali viesť k rýchlemu a uspokojivému zadaniu zákazky, najmä vzhľadom na to, že jej predmetom boli služby v tak chúlostivej oblasti, akou je dotknutá oblasť.

108 Berúc do úvahy proces, ktorý viedol k prijatiu napadnutých rozhodnutí, podľa žalobkyne niet žiadnych pochybností o tom, že zrušenie konania je plodom neuváženého výberu, ktorý bol vykonaný bez hĺbkového vyhodnotenia verejného záujmu, ktorý treba chrániť.

109 Správanie EAO je o to závažnejšie, že potrebovala takmer sedem mesiacov na to, aby prijala a oznámila rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania.

110 EAO a Komisia s týmito argumentmi nesúhlasia.

b) O druhej časti jediného žalobného dôvodu založenej na nelogickosti a rozpornosti odôvodnenia

111 Žalobkyňa sa domnieva, že z porovnania listov EAO z 9. októbra 2006 a zo 14. decembra 2006 by bolo možné vyvodiť, že skutočný dôvod na prijatie rozhodnutia o zrušení pôvodného konania a vyhlásení nového nespočíval v nedostatočnej technickej úrovni predložených ponúk, ale skôr v podstatnej zmene technických podmienok. Žalobkyňa sa domnieva, že pri posudzovaní konania EAO treba vychádzať z neskoršieho oznámenia, t. j. z listu zo 14. decembra 2006.

112 Navyše odôvodnenie poskytnuté v liste z 9. októbra 2006 odkazovalo na skutočnosť, že odborná skúsenosť jedného z kľúčových expertov navrhnutých žalobkyňou je kratšia než uvádza oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania, je v rozpore s prístupom, ktorý zaujali osoby zodpovedné za vyhodnotenie ponúk, ktoré súhlasili s tým, aby boli

služby žalobkyne využité v rámci činností podmorského odmínovania zhodných s činnosťami, ktoré boli predmetom oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, a to najmä z dôvodu technických kvalít expertov žalobkyne a ňou používanej technológie.

113 EAO a Komisia s týmito argumentmi nesúhlasia.

2. *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

a) Úvodné pripomienky

114 Najprv je potrebné určiť, ktoré právne predpisy a zásady upravujú povinnosť odôvodniť rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania.

115 V tomto rámci je potrebné zamietnuť tvrdenie žalobkyne, že na sporné verejné obstarávanie sa vzťahuje smernica 2004/18/ES. Táto smernica, ktorá je podľa svojho článku 84 určená členským štátom, sa totiž zameriava na koordináciu vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, ktoré sa týkajú postupov

zadávania verejných zákaziek na práce, dodávky tovaru a služby. Verejné zákazky, ktoré zadáva EAO, pritom nepodliehajú legislatíve členských štátov.

116 Je totiž namieste zdôrazniť, že verejné obstarávanie vykonávané orgánmi Spoločenstva podlieha ustanoveniam rozpočtového nariadenia a nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie rozpočtového nariadenia (Ú. v. ES L 357, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 145, ďalej len „vykonávacie pravidlá“). Podľa článku 162 ods. 1 rozpočtového nariadenia sa vonkajšie opatrenia financované zo všeobecného rozpočtu Spoločenstva spravujú prvou (Spoločné ustanovenia) a treťou (Prechodné a záverečné ustanovenia) časťou nariadenia, ak v hlave IV (Vonkajšie opatrenia) druhej časti (Osobitné ustanovenia) nie je stanovené inak. Článok 7 nariadenia č. 2666/2000 okrem toho výslovne stanovuje, že Komisia vykonáva pomoc Spoločenstva, ktorá je predmetom uvedeného nariadenia, v súlade s rozpočtovým nariadením.

117 Ustanovenia, ktoré musí dodržiavať Komisia, pokiaľ ide o verejné obstarávanie, sa vzťahujú aj na EAO. Podľa článku 185 ods. 1 rozpočtového nariadenia totiž Komisia prijme rámcové rozpočtové nariadenie pre subjekty zriadené Spoločenstvami, ktoré majú právnu subjektivitu a skutočne prijímajú dotácie na ťarchu rozpočtu. Podľa článku 74 nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2343/2002 z 23. decembra 2002 o rámcovom rozpočtovom nariadení pre subjekty uvedené v článku 185 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o rozpočtových pravidlách (Ú. v. ES L 357, s. 72; Mim. vyd. 01/004, s. 216) sa príslušné ustanovenia rozpočtového nariadenia, ako vykonávacích pravidiel, vzťahujú na verejné obstarávanie uskutočňované týmito subjektmi.

118 Podľa článku 101 rozpočtového nariadenia musí byť rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania odôvodnené a oznámené uchádzačom.

119 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry z odôvodnenia rozhodnutia musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce zúčastneným osobám pochopiť dôvody prijatia napadnutého rozhodnutia a súdu Spoločenstva preskúmať ho (pozri rozsudok Súdneho dvora z 15. apríla 1997, Irish Farmers Association a i., C-22/94, Zb. s. I-1809, bod 39 a tam citovanú judikatúru).

120 V každom prípade sa nevyžaduje, aby rozhodnutie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti. Dostatočnosť odôvodnenia určitého rozhodnutia môže byť posúdená nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj na kontext jeho prijatia a všetky právne predpisy upravujúce danú problematiku (rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1995, Tiercé Ladbroke/Komisia, T-471/93, Zb. s. II-2537, bod 33). Stačí, ak rozhodnutie vysvetľuje hlavné právne a skutkové prvky, hoci aj len stručne, ale jasne a jednoznačne (rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 1963, Nemecko/Komisia, 24/62, Zb. s. 129, 143).

121 Práve na základe týchto úvah je potrebné preskúmať, či EAO dostatočne odôvodnila rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania.

b) O prvej časti jediného žalobného dôvodu týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia

122 Je namieste pripomenúť, že EAO v liste z 9. októbra 2006 uviedla, že verejné obstarávanie bolo zrušené z dôvodu, že žiadna z predložených ponúk nespĺňala technické podmienky, a tiež doplnila, že pokiaľ ide o ponuku žalobkyne, bolo konštatované, že „Superintendent Survey Team“ nespĺňa podmienky stanovené v bode 16 písm. x) oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania a bode 4.2 písm. x) inštrukcií pre uchádzačov.

123 Odôvodnenie zrušenia verejného obstarávania, teda skutočnosť, že žiadna z predložených ponúk nespĺňala technické podmienky, je napriek svojej stručnosti jasné a jednoznačné. Odôvodnenie, ktoré bolo konkrétne poskytnuté na podloženie nesúladu ponuky žalobcu je takisto stručné a súčasne jasné a jednoznačné. EAO totiž odkázala na bod oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania a bod inštrukcií pre uchádzačov, v ktorých sa uvádzalo, že kľúčový personál musí mať aspoň 10 rokov zodpovedajúcej odbornej skúsenosti, a uviedla, ktorý člen tímu navrhnutého žalobkyňou túto podmienku nespĺňal.

124 V tejto súvislosti treba uviesť, že samotná žalobkyňa v životopise osoby navrhovanej na miesto v „Superintendent Survey Team“ uviedla, že tá má iba 5 rokov odbornej skúsenosti. EAO preto nemusela ďalej odôvodňovať záver, že ponuka žalobkyne nespĺňa technické podmienky verejného obstarávania.

125 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že zrušenie verejného obstarávania je plodom neuváženého výberu vykonaného bez hĺbkového vyhodnotenia verejného záujmu, ktorý treba chrániť, je potrebné konštatovať, že v skutočnosti sa toto tvrdenie netýka porušenia podstatných formálnych náležitostí, ale veci samej, pretože sa ním tvrdí nesprávne posúdenie zo strany EAO.

126 V každom prípade skutkové okolnosti, ktoré uvádza žalobkyňa, nie sú takej povahy, aby mohli preukazovať zjavne nesprávne posúdenie zo strany EAO. Iste, existoval tu verejný záujem na tom, aby nevybuchnuté vojnové míny prítomné vo vnútroštátnom systéme vodnej prepravy Srbska a Čiernej Hory boli čo najskôr odstránené, aby bolo možné tieto vody opäť sprístupniť pre plavbu. Len samotná skutočnosť, že je verejný záujem na rýchlom zadaní verejnej zákazky, však verejnému obstarávateľovi nedovoľuje odkloniť sa od záväzných technických podmienok vymedzených v dokumentácii k verejnému obstarávaniu. Podľa článku 100 ods. 1 rozpočtového nariadenia sa totiž výber uchádzača, ktorému bude zadaná zákazka, musí uskutočniť v súlade s kritériami

výberu uchádzačov a kritériami zadania vopred vymedzenými v dokumentácii k verejnému obstarávaniu. Ako zdôrazňuje Komisia, ak by sa verejný obstarávateľ mohol odchýliť od podmienok verejného obstarávania, ako boli pôvodne stanovené, zvýhodnil by tým uchádzačov v porovnaní s podnikmi, ktoré sa vzdali účasti na verejnom obstarávaní z dôvodu, že — presne tak ako uchádzači — nemôžu splniť vopred stanovené podmienky.

127 Pokiaľ ide o tvrdenie, že EAO prijala a oznámila rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania oneskorene, treba konštatovať, že žalobkyňa nevysvetlila, aké dôsledky môže mať táto okolnosť pre zákonnosť tohto rozhodnutia.

c) O druhej časti jediného žalobného dôvodu týkajúcej sa nelogickosti a rozporuplnosti odôvodnenia

128 Je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa v podstate tvrdí, že je rozpor medzi odôvodnením rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania poskytnutým v liste z 9. októbra 2006 a odôvodnením poskytnutým v liste zo 14. decembra 2006 v tom, že prvé z nich vysvetľuje toto rozhodnutie absenciou ponuky, ktorá by spĺňala technické podmienky, zatiaľ čo druhé ho odôvodňuje zmenou technických podmienok.

129 Hneď na úvod je potrebné zamietnuť tvrdenie žalobkyne, že pri posúdení konania EAO treba vychádzať z neskoršieho oznámenia, tzn. z listu zo 14. decembra 2006. Žalobkyňa bola o zrušení verejného obstarávania informovaná listom z 9. októbra 2006, takže pri posudzovaní, či je odôvodnenie rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania nelogické a rozporuplné, treba vychádzať z tohto listu.

130 List z 9. októbra 2006 nie je ako taký rozporuplný. Aj keby EAO bola v liste zo 14. decembra 2006 poskytla iné vysvetlenia, nemohlo by to zmeniť odôvodnenie rozhodnutia oznámeného o dva mesiace skôr. Prípadné rozpor medzi týmito dvoma listami by preto nemohol znamenať rozporuplnosť odôvodnenia poskytnutého pre rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania.

131 V každom prípade treba zdôrazniť, že medzi odôvodnením rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania obsiahnutom v liste z 9. októbra 2006 a odôvodnením v liste zo 14. decembra 2006 nie je nijaký rozpor.

132 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že list zo 14. decembra 2006 výslovne uvádza skutočnosť, že hodnotiaca komisia EAO konštatovala, že žiadna z ponúk nespĺňa technické podmienky, a tiež to, že komisia nesformulovala iné pripomienky. Tento list teda potvrdzuje, že absencia technicky zodpovedajúcej ponuky bola jediným dôvodom rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania.

133 Ak sa v tomto liste uvádza aj to, že EAO vykonáva svoje právo zrušiť verejné obstarávanie a vyhlásiť nové z dôvodu podstatnej zmeny technických podmienok, treba tieto slová vykladať v ich kontexte. Z označenia predmetu listu zo 14. decembra 2006 totiž výslovne vyplýva, že je odpoveďou na list žalobkyne z 13. novembra 2006. V uvedenom liste žalobkyňa vyzvala EAO, aby jej oznámila rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania a s ním súvisiacu zápisnicu, a tiež aby prijala odôvodnené stanovisko k tomu, či vyhlási rokovacie konanie.

134 V tomto kontexte slová o tom, že EAO vykonáva svoje právo zrušiť konanie a vyhlásiť nové z dôvodu, že sa podstatne zmenili technické podmienky, treba chápať tak, že EAO vysvetľuje dôvod, prečo sa rozhodla vyhlásiť nové verejné ostarávanie namiesto rokovacieho konania.

135 Navyše samotná žalobkyňa v replike uvádza, že sa zdá, že toto nové odôvodnenie jej bolo predložené výlučne ako reakcia na jej žiadosť o použitie rokovacieho konania. V tomto ohľade treba zdôrazniť, že rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania je odlišné od rozhodnutia týkajúceho sa krokov, ktoré nadväzujú na prvé rozhodnutie, teda od rozhodnutia o nezadaní zákazky, rozhodnutia o použití rokovacieho konania alebo rozhodnutia o zorganizovaní nového verejného obstarávania. Skutočnosť, že EAO v odpovedi na žiadosť o použitie rokovacieho konania použila iné odôvodnenie ako to, ktoré uviedla v súvislosti so zrušením verejného obstarávania, teda neumožňuje dospieť k záveru o tom, že odôvodnenie je rozporuplné.

136 Navyše je potrebné zdôrazniť, že po zrušení verejného obstarávania je toto konanie ukončené a verejný obstarávateľ má úplnú voľnosť pri rozhodovaní o ďalších krokoch. Žiadne ustanovenie nepriznáva hospodárskym subjektom nárok na začatie rokovacieho konania. EAO preto nebola povinná zaujať formálne stanovisko k návrhu žalobkyne začať takéto konanie. List zo 14. decembra 2006 predstavuje iba odpoveď na list žalobkyne z 13. novembra 2006, v ktorom tá od EAO najmä žiadala, aby prijala odôvodnené rozhodnutie o prípadnom začatí rokovacieho konania, čo EAO v záujme riadnej správy vecí verejných priviedlo k tomu, že žalobkyni oznámila dôvod, pre ktorý sa rozhodla vyhlásiť nové verejné obstarávanie namiesto rokovacieho konania.

137 Takisto je potrebné zamietnuť argument žalobkyne, že odôvodnenie poskytnuté v liste z 9. októbra 2006 je rozporuplné preto, že žalobkyni bola následne zadaná iná verejná zákazka podobná spornej zákazke. Odôvodnenie poskytnuté v liste z 9. októbra 2006 sa vzťahuje na nedodržanie technických podmienok verejného obstarávania, ktoré

žalobkyňa navyše nespochybňuje, pretože uznáva, že „Superintendent Survey Team“ nemal požadovanú odbornú skúsenosť. Toto odôvodnenie neznamená, že žalobkyňa nie je schopná vykonávať takéto práce.

138 Pokiaľ ide o argument žalobkyne, že list zo 14. decembra 2006 preukazuje, že skutočným dôvodom zrušenia verejného obstarávania nebola technická nedostatočnosť predložených ponúk, ale zmena technických podmienok, treba konštatovať, že v skutočnosti sa tento argument netýka omylu v odôvodnení rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania ale že sa s ním spochybňuje pravdivosť uvedeného odôvodnenia, čo sa v podstate rovná spochybneniu uvedeného rozhodnutia z vecnej stránky tvrdením o zneužití právomoci.

139 Podľa ustálenej judikatúry o zneužitie právomoci ide vtedy, keď inštitúcia Spoločenstva prijme akt s výlučným alebo prinajmenšom rozhodujúcim zámerom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele, alebo vyhnúť sa postupu osobitne stanovenému Zmluvou na riešenie daného prípadu (pozri rozsudok Súdneho dvora z 12. novembra 1996, Spojené kráľovstvo/Rada, C-84/94, Zb. s. I-5755, bod 69 a tam citovanú judikatúru).

140 V predmetnom prípade už bolo konštatované, že medzi odôvodneniami poskytnutými v liste z 9. októbra 2006 a v liste zo 14. decembra 2006 nie je nijaký rozpor.

141 Navyše Komisia oprávnene zdôrazňuje, že rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania bolo verejnosti oznámené v úradnom vestníku s rovnakým odôvodnením, aké bolo v liste z 9. októbra 2006 (Ú. v. EÚ S 198, 2006). Toto odôvodnenie znie: „Výberové konanie bolo zrušené, lebo žiadna prijatá ponuka nebola administratívne vyhovujúca“.

142 Za týchto okolností nemožno z neskoršieho správania EAO vyvodiť, že skutočný dôvod na zrušenie konania bol iný než ten, ktorý bol vysvetlený v liste z 9. októbra 2006.

143 Z vedeného vyplýva, že návrh žalobkyne na zrušenie rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania treba zamietnuť ako neprípustný.

B — *O návrhu na náhradu údajne spôsobenej škody*

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

144 Žalobkyňa sa domnieva, že nezadanie spornej zákazky treba pripísať protiprávnemu správaniu EAO a že toto nezadanie jej spôsobilo škodu. Táto škoda je tvorená zbytočne vynaloženými nákladmi na vypracovanie ponuky a sprístupnením istej časti potrebného vybavenia počas obdobia 60 dní, a celkovo predstavuje sumu 118 604,58 eura.

145 EAO s týmito argumentmi žalobkyne nesúhlasí.

2. *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

146 Podľa ustálenej judikatúry vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES závisí od súčasného splnenia viacerých podmienok, síce: protiprávnosti konania, ktoré sa vytýka inštitúciám, skutočnej existencie škody a existencie príčinnej súvislosti medzi tvrdeným správaním a uvádzanou škodou (rozsudky Súdneho dvora z 2. júla 1974, Holtz & Willemsen/Rada a Komisia, 153/73, Zb. s. 675, bod 7, a Súdu prvého stupňa z 3. februára 2005, Chiquita Brands a i./Komisia, T-19/01, Zb. s. II-315, bod 76).

147 Keďže sú tieto tri podmienky vzniku zodpovednosti kumulatívne, na zamietnutie žaloby o náhradu škody stačí, ak nie je splnená jedna z nich (rozsudok Súdneho dvora z 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisia, C-257/98 P, Zb. s. I-5251, bod 14).

148 V predmetnej veci boli všetky argumenty žalobkyne, ktoré uplatnila na preukázanie nezákonnosti rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania, preskúmané a zamietnuté (pozri body 121 až 142 vyššie). Žalobkyňa sa teda nemôže domáhať náhrady škody na základe údajnej protiprávnosti tohto rozhodnutia.

149 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že EAO trvalo neprimerane dlho, kým prijala rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania a oznámila ho žalobkyni, treba konštatovať, že len samotná skutočnosť, že medzi zaslaním poslednej žiadosti o vysvetlenia uchádzačom a oznámením rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania uplynulo viac ako 6 mesiacov, nemôže byť kvalifikovaná ako protiprávne konanie EAO.

150 Navyše treba uviesť, že medzi časom, ktorý EAO potrebovala na to, aby prijala a oznámila rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania, a nákladmi žalobkyne na vypracovanie ponuky neexistuje žiadna príčinná súvislosť.

151 Z uvedených skutočností vyplýva, že návrh na náhradu údajne spôsobenej škody musí byť zamietnutý.

C — *O žiadosti o predloženie listín*

152 Pokiaľ ide o žiadosť žalobkyne, aby Súd prvého stupňa EAO nariadil predloženie listín týkajúcich sa sporného zadávacieho konania, je potrebné zdôrazniť, že v zmysle judikatúry na to, aby Súd prvého stupňa mohol určiť, či je na riadny priebeh konania potrebné nariadiť predloženie určitých dokumentov, je potrebné, aby účastník konania, ktorý o to žiada, identifikoval požadované dokumenty a aby Súdu prvého stupňa uviedol aspoň minimálny objem skutočností, ktoré by potvrdili užitočnosť týchto dokumentov pre prebiehajúce konanie (rozsudok Súdneho dvora zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 93).

153 Na podporu tejto žiadosti žalobkyňa uvádza, že EAO na podporu svojej voľby uviedla všeobecné a stručné odôvodnenia a že žalobkyňa požiadala EAO o predloženie týchto dokumentov, táto výzva však zostala bez odozvy. Okrem toho žalobkyňa uvádza, že má právo poznať dôvody, ktoré viedli k zrušeniu verejného obstarávania, aby sa uistila o zákonnosti konania verejného obstarávateľa.

154 Po prvé, pokiaľ ide o skutočnosť, že žalobkyňa požiadala EAO o predloženie dokumentov týkajúcich sa zadávacieho konania a že táto žiadosť zostala bez odozvy, treba zdôrazniť, že táto skutočnosť nemôže sama osebe preukázať užitočnosť týchto dokumentov pre potreby tohto konania.

155 Po druhé, pokiaľ ide o argument žalobkyne, že EAO na podporu svojej voľby uviedla všeobecné a stručné odôvodnenia, treba zdôrazniť, že v bodoch 122 a 123 vyššie bolo konštatované, že EAO žalobkyni oznámila dostatočné odôvodnenie rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania. V tejto súvislosti sa Súd prvého stupňa cíti byť dostatočne oboznámený s vecou na základe skutočností uvedených v spise a okrem toho sa nezdá, že dokumenty týkajúce sa zadávacieho konania by mohli byť užitočné z hľadiska posúdenia dostatočnosti poskytnutého odôvodnenia.

156 Po tretie a na záver, pokiaľ ide o argument žalobkyne, že má právo poznať dôvody, ktoré viedli k zrušeniu verejného obstarávania, aby sa uistila o zákonnosti konania verejného obstarávateľa, treba konštatovať, že neuviedla žiadne objektívne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že skutočný dôvod zrušenia konania je iný, než sa uvádzalo v liste z 9. októbra 2006 (pozri body 139 až 141 vyššie).

157 V tomto rámci je potrebné zdôrazniť, že žiadosť o predloženie všetkých listín týkajúcich sa sporného zadávacieho konania, ako si to želá žalobkyňa, je žiadosťou o predloženie interného spisu EAO. Treba konštatovať, že preskúmanie vnútorného spisu orgánu Spoločenstva zo strany súdu Spoločenstva s cieľom overiť, či jeho rozhodnutie bolo ovplyvnené inými úvahami, než sú uvedené v odôvodnení, predstavuje mimoriadne opatrenie na zabezpečenie priebehu konania. Jeho predpokladom je, že okolnosti súvisiace s rozhodnutím vzbudzujú závažné pochybnosti, pokiaľ ide o skutočné dôvody, a najmä podozrenie, že tieto dôvody nemajú nič spoločné s právom Spoločenstva, a teda predstavujú zneužitie právomoci (pozri v tomto zmysle,

pokiaľ ide o rozhodnutia Komisie, uznesenie Súdneho dvora z 18. júna 1986, BAT a Reynolds/Komisia, 142/84 a 156/84, Zb. s. 1899, bod 11). Je potrebné konštatovať, že v predmetnej veci takéto okolnosti neexistujú.

158 Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa neuviedla skutočnosti odôvodňujúce užitočnosť predloženia všetkých dokumentov týkajúcich sa zadávacieho konania pre potreby tohto konania. Žiadosť o predloženie týchto dokumentov preto treba zamietnuť.

O trovách

159 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

160 Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom EAO.

161 Okrem toho v článku 87 ods. 4 prvom pododseku rokovacieho poriadku sa upresňuje, že inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania. Z toho vyplýva, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Sogelma — Società generale lavori manutenzioni appalti Srl znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Európskej agentúry pre obnovu.

3. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 8. októbra 2008.

Tajomník

E. Coulon

Predsedníčka komory

M. E. Martins Ribeiro

Obsah

Právny rámec . . . . . II - 2778

Okolnosti predchádzajúce sporu . . . . . II - 2779

Konanie a návrhy účastníkov konania . . . . . II - 2782

O prípustnosti . . . . . II - 2785

A — O právomoci Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe podanej na základe článku 230 štvrtého odseku ES proti aktu EAO . . . . . II - 2785

1. Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2785

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2787

B — O potrebe predchádzajúceho podania správnej sťažnosti . . . . . II - 2793

1. Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2793

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2794

C — O dodržaní lehoty na podanie žaloby . . . . . II - 2796

1. Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2796

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2797

D — O prípustnosti žaloby v rozsahu, v akom sa týka zrušenia rozhodnutia o zorganizovaní nového verejného obstarávania . . . . . II - 2800

1. Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2800

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2801

E — O prípustnosti žaloby v rozahu, v akom žalobkyňa uplatňuje práva DOK ING . II - 2802

1. Úvodné pripomienky . . . . . II - 2802

2. Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2803

3. Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2804

F — Záver k prípustnosti žaloby . . . . . II - 2806

O veci samej . . . . . II - 2807

A — O návrhu na zrušenie rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania . . . . . II - 2807

1. Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2807

a) O prvej časti jediného žalobného dôvodu založenej na nedostatočnom odôvodnení . . . . . II - 2807

b) O druhej časti jediného žalobného dôvodu založenej na nelogickosti a rozpornosti odôvodnenia . . . . . II - 2808

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2809

a) Úvodné pripomienky . . . . . II - 2809

b) O prvej časti jediného žalobného dôvodu týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia . . . . . II - 2811

c) O druhej časti jediného žalobného dôvodu týkajúcej sa nelogickosti a rozporuplnosti odôvodnenia . . . . . II - 2813

B — O návrhu na náhradu údajne spôsobenej škody . . . . . II - 2817

1. Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2817

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2818

C — O žiadosti o predloženie listín . . . . . II - 2819

O trovách . . . . . II - 2821